

Nora Zapf

(KENTAUR ÉJSZAKA ELŐTT)

Ember, sivatagod
kitér előled. Álmodban
tapogatók nyúlnak
arcok felé végig,
el akarnak tűnni
a területről. Sok
fakorona ír be,
mint látóhatárt a szemekre. És
a durván hámozott Föld is néha Hold,
néha kerítés mögé beszorított rög.

Trójában ló voltál csupán, a centuriók a bozótba kötöttek, Khe-
irón, de fekete lyukakat olvasni le a távolban, mint ahogy most
ők teszik a CERN-nél, ehhez semmi köze Hérának. Ez rágalom
lenne. Déli kígyók mellett fekszel vízben. Tartás: semmi agancs.
Tűzhelyeid megvédenek a világvárosoktól, ők kiszámolókat
hallgatnak (továbbá hosszú, növekvő fülek). És elővárosok, lee-
resztve hagyva a gyeplőt, mert patáik – ezek a magasra állított
sarkok – alatt háború tanyázik.

SZÉKELY ÖRS fordítása